

РЕШЕНИЕ

№ 2717

гр. София, 06.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Тасков, като разгледа дело номер **9073** по описа за **2010** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Е. Д. П. от гр.С. срещу Решение от 23.08.2010 година, постановено по нахд.№12253/2009 година по описа на СРС-111 състав.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че съдът е нарушил материалния закон, като е кредитирал свидетелските показания на свидетел, който е заинтересован от изхода на делото, като не е събрал писмени и гласни показания на актосъставителя по акта, като съдът се е позовал само и единствено на редово съставения акт.Иска се отмяна на оспореното решение и постановяване на ново,с което наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание,касаторът-Е. Д. П.,редовно уведомен при условията на чл.41,ал.2 ГПК не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация-С.,редовно и своевременно призован ,не изпраща представител.

Представителят на С.-прокурор Т,изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-С.-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява неоснователна.Съображенията за това са следните:

Фактическата обстановка, възприета от районния съд и подкрепяща се от събраните по делото

доказателства се споделя от настоящата инстанция, която намира за ненужно да я преповтаря. Районният съд правилно е обсъдил приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база, обосновано е приел, че касаторът П. е извършила посоченото и в акта, и в наказателното постановление административно нарушение на чл.123,ал.1,т.1,т.3 буква”в” от ЗДВП, вменяваща му в задължение като участник в ПТП, при което са настъпили само имуществени вреди и ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него-да не напуска местопроизшествието, да уведоми съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията,на която е настъпило произшествието,и да изпълнява дадените им указания, като в случая П. е реализирала ПТП , на 10.05.2009 година като е напуснала мястото на произшествието, без да изпълни визираните в чл.123 от ЗДВП задължения- да изчака пристигане на служители на МВР. Неоснователен е доводът на касатора, че не е извършил ПТП, защото този довод не се подкрепя от събраните по делото доказателства.Правилен е изводът на СРС,че административно-наказващият орган съвсем обосновано и законосъобразно е ангажирал административно-наказателната отговорност на П. по реда на чл.175 от ЗДВП и е наложил глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца. Неоснователно е и твърдението на касатора, че СРС е кредитирал едностранчиво показанията на свидетеля,който е заинтересован от изхода на делото и на актосъставителя ,защото на първо място, СРС чрез активния свой почин е обезпечил събирането на доказателства,както писмени, така и гласни.На второ място, СРС е допуснал поискания от страна на процесуалния представител на касатора- свидетел и е отлагал съдебното заседание два пъти, но касаторът чрез процесуалното си бездействие не е осигурявал явяването му в съда и естествено СРС го е заличил. На следващо място, бездействието на страната не може да се вмени във вина на съда, защото никой не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение. Наред с това, преценката кои свидетелски показания да бъдат кредитирани и кои не, е преценка на вътрешно убеждение на съда и не подлежи на съдебен контрол..При отмерване на наказанието, административно наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение,подбудите за неговото извършване и е наложил санкция в предвидения от закона размер-100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца .Така определените наказания са справедливи и съответни на извършеното нарушение,и ще допринесат за постигане целите на наказанието,визирани в чл.12 от ЗАНН,и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред.Като е достигнал до тези правни изводи,СРС е постановил едно правилно решение в тази част,което следва да бъде оставено в сила ,а предявената жалба като неоснователна-оставена без уважение.

Законосъобразно СРС е оставил жалбата без разглеждане в частта, с която е обжалвано наказателното постановление ,с което е наложена глоба в размер на 20 лева ,като неподлежащо на съдебен контрол.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен съд С.- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 23.08.2010 година, постановено по нахд№12253/2009 година по описа на СРС-111 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВ

